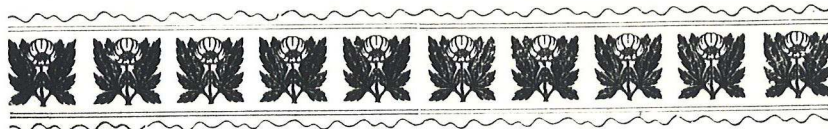

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

FADER OG SØN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Fader og Søn.

Et Skuespil om militær Pligt og faderlig Opofrelse.

*I Hovedrollerne: Fru Else Frölich, Hr. Aage Smith,
Hr. Frd. Jacobsen.*

Glæden gæster Stabssergent Holms lille beskedne Hjem. Hans Søn er bleven Kaptajn ved det Regiment, hvori Faderen er ansat.

Men da den gamle læser videre i Brevet, bliver han vred. Thi Sønnen skriver, at saa er det jo bedst, at Faderen tager sin Afsked, thi det sømmer sig ikke, at han er sin Søns Underordnede.

Stabssergent Holm svarer fornemt, at hvis Hr. Kaptajn Holm skammer sig over at være Søn af en Underofficer, bør han lade sig forflytte. Thi Stabssergenten agter ikke at tage sin Afsked.

Men da den nye Kaptajn præsenteres for Underofficererne, og han fuldstændig overser sin Fader, beslutter Stabssergenten alligevel at trække sig tilbage. Forskellen i deres Stillinger er for stor, og han kan ikke udholde Sønnens Kulde.

Obersten nægter at modtage hans Afskedsbegæring. Krigen staar for Døren, enhver tapper Mand er uundværlig. Og De er jo tapper, Stabssergent!

Ja, Stabssergent Holm vil *ikke vige*, naar Landet er i Fare.

Under en Forpostfægtning ser han, at Kaptajn Holm, hans egen Søn, er i Fare. Og den gamle kender sin Pligt, dækker Kaptajnen, hugger Fjenden ned, men falder selv for et Sabelhug.

Hans Lig bringes til Hovedkvarteret, hvor de øverste Officerer holder Raad, og det berettes dem, hvorledes en Underordnet har ofret sit eget Liv for at dække sin Chef. Obersten tager sin højeste Orden og hæfter paa den dødes Bryst:

— Lad ham være et Forbillede for os alle!

Den lille Familie bærer Blomster til Bedstefaderens Grav. Fattigt nok at dække en død Helt med Blomster, fattigt nok først at elske en Fader, naar han er død for sin Søn.

STABSSERGENTENS SØN.

Der bliver stor Glæde i Stabssergent Holms lille Stue, da han en Dag modtager Brev fra sin eneste Søn om, at Sønnen er udnævnt til Kaptajn og Chef for det samme Kompagni, hvorved Stabssergenten gør Tjeneste, men Glæden forvandles til Sorg, da Holm paa Brevets sidste Side ser, at Sønnen forlanger, han skal tage sin Afsked, da det ikke sømmer sig, at han er sin Søns Underordnede. Gamle Holm nægter bestemt at tage sin Afsked, men da han ser den Modtagelse, Sønnen giver ham ved Overtagelsen af Kompagniet, forstaar han, at han ikke kan arbejde sammen med ham, og beslutter sig derfor til at søge sin Afsked. Det vil Obersten imidlertid ikke høre Tale om. Krigen staar for Døren, og nu er der Brug for alle Mænd, og da gamle Holm hører det, tager han øjeblikkelig sin Afskedsbegæring tilbage, og melder sig ved Fanerne.

Under en Forpostfægtning er Kaptajnens Liv i Fare, men Stabssergenten ser det, springer til og afværger det, men bliver selv ramt og styrter om, dødeligt saaret. For sent angrer Kaptajn Holm nu sin Opførsel mod Faderen. Gamle Holm har kæmpet sin sidste Kamp. Nu maa Kaptajnen nøjes med, sammen med sin Moder og sin Kone og deres lille Søn at besøge gamle Holms Grav, og smykke den med Sommerens skønneste Blomster.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

A/s NORDISK FILMS-KOMPAGNI COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

med Sommerens skønneste Billeder.
Kone og Børn. Den et passende Gamle Holms Grav, og smukke den
Kamp. Nu har Kaptajn en ny og, sammen med sin Moder og sin
Holm. Nu har Kaptajn en ny og, sammen med sin Moder og sin
selv. Nu har Kaptajn en ny og, sammen med sin Moder og sin
Steffen. Nu har Kaptajn en ny og, sammen med sin Moder og sin
sin Alene. Nu har Kaptajn en ny og, sammen med sin Moder og sin
for sig den. Nu har Kaptajn en ny og, sammen med sin Moder og sin
forstærker den. Nu har Kaptajn en ny og, sammen med sin Moder og sin

den Modtagelse. Sænnen bliver den ved Overtagelsen af Kompagniet,

med. Gamle Holm nægter bestandigt at tage sin Alene, men da han ser

sin Alene, da det ikke kommer sig, at han er sin Søn Underord-

net Brevets sidste Side ser, at Sænnen forlanger, han skal tage

besøgen for Tjeneste, men Glæden forvandles til Sorg, da Holm

udbrædt til Kaptajn og Chef for det samme Kompagni, hvorved Stepa-

da han en Dag modtager Brev fra sin eneste Søn om, at Sænnen er

Der bliver stor Glæde i Stabschefens Holms lille Stue,

STABSCHIEFENS Søn.

Der Sohn des Feldwebels.

Feldwebel Holm	Herr Fr. Jacobsen
Frau Holm	Frau Krumm-Hunderup
Hugo, ihr Sohn	Herr Aage Schmidt
Anny, s/eine Frau	Frau Else Frölich

Feldwebel Holm erhält von seinem Sohn einen Brief, indem er seine Beförderung zum Hauptmann mitteilt. Aber die Freude der alten Eltern über den tüchtigen jungen Mann wird schmerzlich getrübt durch seinen Hochmut, der ihn verleitet, dem Vater vorzuschlagen, er solle Abschied von der Armee nehmen, da es doch nicht angängig wäre, dass der Vater der Untergebene des Sohnen sei. Der alte Holm ist über diese Zumutung so unglücklich, dass er alle Beziehungen zu seinem Sohne abbricht. Nur die Schwiegertochter mit dem Enkel besucht ihn nochhin und wieder. Da jedoch Vater und Sohn in der gleichen Kompagnie sind, wird dem Feldwebel das Verhältnis zum Jungen so unleidlich, dass er schliesslich seinem Chef das Entlassungsgesuch überreicht. "Nein, mein lieber, kurz vor der Mobilisierung gebraucht der König seine alten bewährten Soldaten" ist die Antwort. Holm erzählt verbittert, die wahren Gründe, die ihm zur Einreichung seines Gesuches bewogen haben. Auf gütiges Zureden des Kompagniechefs zieht er es schliesslich zurück.

In einem Vorpostengefecht fügt es das S^uhicksal, dass der Vater den Sohn retten kann, aber dabei selbst verwundet wird. Der junge Hauptmann ist erschüttert und bittet den Alten um Versöhnung, die ihm auch der Sterbende gewährt.

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

Teilhaber sein schickt von seinem Sohn einen Brief:

Am. J. Sci. 1917

For His Honor

ingo' in som

Herrn Vize Konsul

THE HOT

2,250
Kilobyte-1000-1000-1000

Тегишев Т.

Историческое

Der schönste Bergsee:

Le fils du sergent major.

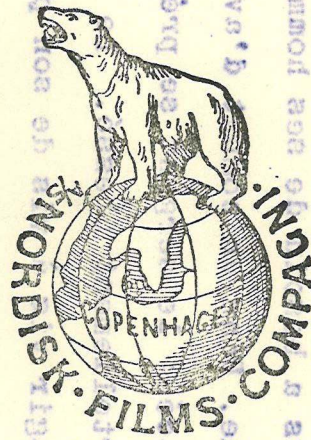
Monsieur Bernard, sergent major, reçoit une lettre de son fils unique, lettre qui réjouit toute la maisonnée. Le fils annonce qu'il est nommé capitaine de la compagnie de son père. Mais la joie est de courte durée, car le fils ne veut prendre son service que si son père quitte le régiment, et cela parce qu'il ne lui semble pas agréable de l'avoir sous ses ordres. M. Bernard refuse absolument de quitter le service, mais devant l'accueil que lui fait son fils en prenant le commandement de la compagnie il comprend qu'il lui est impossible de rester, et il se décide à prendre sa retraite. Son colonel lui refuse. Une guerre est déclarée. Le pays a besoin de ses hommes, et le sergent major retire sa demande. Dans un combat d'avant-garde la vie du capitaine se trouve menacée; le sergent se précipite et sauve son supérieur, mais tombe mortellement blessé. Le capitaine regrette trop tard sa manière d'agir vis à vis de son père. Le vieux sergent a terminé sa carrière. Le capitaine et sa famille ne peuvent que se prosterner sur la tombe du brave, et la couvrir de fleurs.

- - - - o o o o o o - - - -

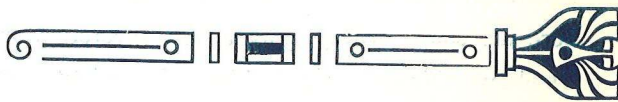
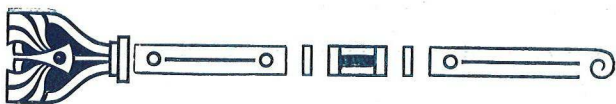

A/s NORDISK FILMS CO.
COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.
VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.
BARCELONE. SOFIA.

A
WELL-STAGED

NORDISK

MILITARY
DRAMA.

FATHER AND SON.

CAST.

SERGEANT-MAJOR HOLMES.   MRS. HOLMES.   CAPT. HOLMES (their son).   AMY (his wife).
PETRO (the son of Amy and Capt. Holmes).

Seated one day in his study, Sergeant-major Holmes, one of the oldest and most highly respected members of the battalion, received a letter from his son, Captain Holmes, acquainting him with the fact of his promotion. The old man was pleased to note the first portion of the letter, but noted at the end a line suggesting that his retirement would be advisable, as he, probably, would not care to have his son as superior officer. As an old comrade of the 60th the Sergeant-major felt his pride so badly wounded that he at first refused to think of the idea and wrote a strongly worded letter to his son.

Mrs. Holmes, thinking of her boy's future, finally succeeded in appeasing the father's anger. On the following day, the new Major (late Capt.) Holmes was introduced to the non-coms., heartily shaking all by the hand, with the exception of his father, whose letter had now reached him. It was with a heavy heart that the old soldier went to his quarters. The son's wife, Amy, with little Petro, called, and the little chap was non-plussed at grandfather's moody silence. For once he

did not attempt to play with the old man, and Amy, touched with sorrow at the effect of her husband's action, left the house with the boy after a brief visit.

The Sergeant-major at last made up his mind, and repaired to the Colonel's quarters. The Commandant was astounded to have his old friend's resignation handed to him, and at once replied: "No, no, old comrade; we cannot let you leave us. War is at hand, and we need all our best men. You must reconsider at once." Here was the very thing to make the old soldier change his mind, and right heartily did he do so. He left the quarters with his Colonel's congratulations and a determination to take the field and do his duty, to serve under his own son, and die fighting for his King and his native land.

How soon, alas! was he to have his thoughts realised! Severe fighting took place, and the 60th was bearing the brunt of the battle, when a desperate attack was deemed imperative. In the course of this young Major Holmes was seen to be in grave peril, and the first to dash to his

aid was his own father. Under a galling fire the old man bore his son to safety, only to fall severely wounded. The brave old man expired within a few minutes, and the Colonel learnt with sorrow of the death of a faithful servant.

No one, however, felt his position more acutely than young Holmes, and the depth of his anguish was only lessened by the honours bestowed upon the dead. In a

Released August 11th.

Code word, Father.

few hours he stood before the stretcher and witnessed the ceremony of pinning the medal on the breast of the dead hero.

A finely wrought and emotional picture, with a strong military element, ends with a charming view of the grave of the hero, with little Petro placing a floral tribute upon the flower-bedecked mound. The quality of the film is up to the best standards of the Nordisk Company.

Length, 787 feet.

Price 4d. per foot, plus toning.

Passed by the B.B. of Film Censors.

FADED BEAUTIES.

**An unusually pleasing Nordisk Comedy, with beautiful scenes, comical situations
and an unusual story.**

Major Kurt enjoyed life as a bachelor, and was one day tending his roses, his only care, apart from the Officers' Club, when a note arrived, saying: "Dear Major,—When my father made me marry another I swore to remember you. I am now free again and will call to see you.—MARIA TEDLITZ."

An old love dream was revived. Once more the Major saw his lovely sweetheart of eighteen, and quite forgot the many years that had elapsed. He did not wait for her to come, but despatched a letter and arrayed himself in his uniform and set forth, a ponderous son of Mars, in a waggonette for the home of Maria. He called at the Club on the way, and told Adjutant Biff of his prospective adventure with a rare glee.

Released August 11th.

Code Word, Beauties.

At the Tedlitz establishment Maria was arrayed in the fashion of the forties, much to her daughter, Margareta's amusement. Kurt at last arrived at the house and saw the fair Margareta away up on the balcony. He again felt all the old love, and, forgetting the lapse of time, said, "Maria is as beautiful as ever." It took some time to convince the old fellow of his mistake, but the advent of Margareta's fiancée soon disillusioned the old suitor.

How he was further surprised by the faded beauty of Maria, and how she, in turn, found him in a state of —coma, with disastrous results, forms an amusing finale to one of the very best of Nordisk comedy releases.

Length, 1,090 feet.

Price 4d. per foot, plus toning.

Passed by the B.B. of Film Censors.

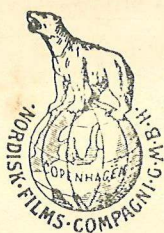
NORDISK FILMS COMPANY,

25, CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.

'PHONE—CITY 172.

'GRAMS—"NORFILCOM."

Nordische Films Co. G.m.b.H.

BERLIN SW. 48, Friedrichstraße 13

Telephon: Moritzplatz 10191 Telegr.-Adr.: Nordfilm

Der Sohn des Feldwebels.

Feldwebel Holm . .	Herr Fr. Jacobsen
Frau Holm	Frau Krumm-Hunderup
Hugo, ihr Sohn . .	Herr Aage Schmidt
Anny, seine Frau .	Frau Else Frölich

Feldwebel Holm erhält von seinem Sohn einen Brief, in dem er seine Beförderung zum Hauptmann mitteilt. Aber die Freude der alten Eltern über den tüchtigen jungen Mann wird schmerzlich getrübt durch seinen Hochmut, der ihn verleitet, dem Vater vorzuschlagen, er solle Abschied von der Armee nehmen, da es doch nicht angängig wäre, daß der Vater der Untergebene des Sohnes sei. Der alte Holm ist über diese Zumutung so unglücklich, daß er alle Beziehungen zu seinem Sohne abbricht. Nur die Schwiegertochter mit dem Enkel besucht ihn noch hin und wieder. Da jedoch Vater und Sohn in der gleichen Kompagnie sind, wird dem Feldwebel das Verhältnis zum Jungen so unendlich, daß er schließlich seinem Chef das Entlassungsgesuch überreicht. „Nein, mein Lieber, kurz vor der Mobilisierung gebraucht der König seine alten bewährten Soldaten,“ ist die Antwort. Holm erzählt verbittert die wahren Gründe, die ihm zur Einreichung seines Gesuches bewogen haben. Auf gütiges Zureden des Kompagniechefs zieht er es schließlich zurück.

In einem Vorpostengefecht fügt es das Schicksal, daß der Vater den Sohn retten kann, aber dabei selbst verwundet wird. Der junge Hauptmann ist erschüttert und bittet den Alten um Versöhnung, die ihm auch der Sterbende gewährt.

